

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้
รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็น
ของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ
ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
ในการมีกฎหมายเพียงพอเท่าที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่าง
ประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้
เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง
ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒
ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบ
ของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุด
ในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมส่งเสริม
การปกครองท้องถิ่น จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติ
หลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตาม
ความในพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการฟังความคิดเห็น

(๑) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ ในสังกัดเทศบาล

(๒) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมเทศบาล)

(๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

(๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง,

กรมสรรพากร, กรมสรรพสามิต)

/๕) เจ้าหน้าที่...

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ประชาชนในท้องถิ่น/ประชาชนทั่วไป

(๗) หน่วยงานอื่น ๆ

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมสำหรับผู้เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

(๒) การทำหนังสือสอบถามความคิดเห็น

ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หรือผ่านช่องทางตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ มีวัตถุประสงค์มาจากการที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการบริการสาธารณะของเทศบาลได้โดยครบถ้วน ตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล ทั้งนี้เพราะขาดกำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปันรายได้ให้เทศบาล และกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยป็นภาษีอากรของรัฐบางส่วนให้แก่เทศบาลบ้าง ให้ภาษีอากรที่เก็บอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาลบ้าง และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษี อากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท ตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้น ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และค่าธรรมเนียมนั้น ๆ บ้าง

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมาย

มาตรการสำคัญของพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ มีดังนี้

๒.๒.๑ การยกเลิกกฎหมายเดิมและบังคับใช้กฎหมายใหม่

(๑) พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เป็นต้นไป (มาตรา ๒)

(๒) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปันรายได้บำรุงเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๙

และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒.๒.๒ การกำหนดที่มาของรายได้ของเทศบาล

(๑) เทศบาลเป็นผู้จัดเก็บภาษีอากรได้โดยตรง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน

อากรการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่

/(๒) เทศบาล...

(๒) เทศบาลได้รับการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมจากรัฐบาล ที่หน่วยงานอื่นของรัฐเป็นผู้จัดเก็บ เช่น ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

(๓) การเรียกเก็บค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และค่าปรับซึ่งเทศบาลได้รับมอบให้เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ

(๔) เทศบาลอาจได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งรัฐบาลกลางจะจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่เทศบาล

๒.๒.๓ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษี อาคาร ค่าธรรมเนียมบางประเภทตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินที่กฎหมายอนุญาต

๒.๒.๔ เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมบางอย่างแทนและส่งมอบให้เทศบาลก็ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ ให้ส่งมอบกระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดแบ่งให้เทศบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๒.๕ เทศบาลอาจได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินได้

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการปฏิบัติตามและบังคับให้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ มีดังนี้

๒.๓.๑ การจัดทำบริการสาธารณะที่ดีขึ้น เนื่องจากเทศบาลมีรายได้มากขึ้นจากภาษีและค่าธรรมเนียม จึงสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพ เช่น การเก็บขยะมูลฝอย การดูแลถนนและทางเท้า บริการไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา และสุขาภิบาล บริการด้านสาธารณสุขและป้องกันโรค ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระดับท้องถิ่น

๒.๓.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น โดยเทศบาลสามารถนำรายได้ที่จัดเก็บได้ไปลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ สวนสาธารณะ ตลาดสด อาคารโรงเรียน ศูนย์เยาวชน หรือศูนย์บริการผู้สูงอายุส่งเสริมการเจริญเติบโตของชุมชน และเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินของประชาชน

๒.๓.๓ กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการตนเองได้ ไม่ต้องรอพึ่งรัฐบาลกลางเสมอไป เทศบาลมีอำนาจใช้รายได้ที่จัดเก็บได้เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟฟ้าขัดข้องหรือโรคระบาดในพื้นที่ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วและตรงจุด

๒.๓.๔ สร้างความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี พระราชบัญญัติกำหนดให้เทศบาลต้องใช้เกณฑ์เดียวกันในการจัดเก็บรายได้ เช่น อัตราภาษีที่เป็นธรรม ครอบคลุม และไม่เลือกปฏิบัติ สร้างความมั่นใจและความไว้วางใจในระบบราชการท้องถิ่น

๒.๓.๕ การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการออกเทศบัญญัติ โดยประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยของท้องถิ่น

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรค

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาลถูกประกาศใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดที่มารายได้ของเทศบาล โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุงครั้งล่าสุดฉบับที่ ๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งผ่านมานานหลายปีแล้ว ปัจจุบันพบปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้หลายประการ ดังนี้

๒.๔.๑ กฎหมายมีสภาพล้าสมัย ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันได้เปลี่ยนแปลงอย่างมาก ทำให้บทบัญญัติบางส่วนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่ครอบคลุมแหล่งรายได้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน รวมถึงมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่ตราขึ้นมาในภายหลัง ส่งผลให้บทบัญญัติหลายส่วนของกฎหมายฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๒ การประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.ถ.) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้
และการได้รับเงินรายได้สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงในกรณีที่การกำหนดรายได้ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้และเป็นการกำหนดรายได้ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเรื่องเดียวกับที่บัญญัติไว้แล้วในบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ ให้ใช้บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้บังคับ
แทนบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ดังนั้น พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ บางมาตรามีความคลุมเครือ
และเข้าขัดกับกฎหมายดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสับสนในการตีความและบังคับใช้

๒.๔.๓ บทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๔) และภาษีบำรุงท้องที่
(มาตรา ๘) ตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ซึ่งปัจจุบันได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติภาษี
โรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๗๕ และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ไปแล้ว และถูกแทนที่ด้วย
พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติรายได้เทศบาลยังไม่ได้มีการแก้ไข
ปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบัน

๒.๔.๔ การประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๐
ได้กำหนดเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด อีกทั้งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ได้กำหนดให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เช่นเดียวกัน ดังนั้น บทบัญญัติเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน (มาตรา ๑๓) ตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ.
๒๕๔๗ ที่กำหนดว่าเป็นรายได้ของเทศบาล จึงไม่สอดคล้องกับปัจจุบันที่มีการตรากฎหมายขึ้นมาใหม่และได้ให้
ภาษีดังกล่าวเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปแล้ว เมื่อยังไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติ
รายได้เทศบาล อาจส่งผลให้เกิดความสับสนแก่ผู้ใช้กฎหมายและประชาชนได้

๒.๕ สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ

- ไม่มี -

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ร้อยตำรวจโท

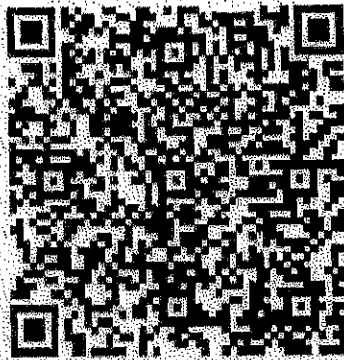

(ภพชนก ขลานุเคราะห์)

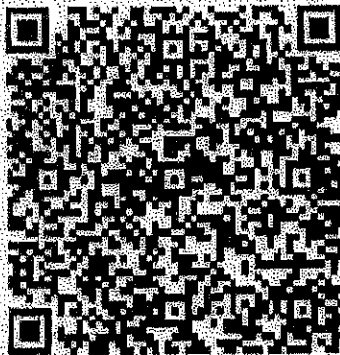
อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

QR Code สำหรับการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

พระราชบัญญัติ

รายได้เทศบาล

พ.ศ. ๒๕๔๗

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

เป็นปีที่ ๙ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาล

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปณรายได้นำร่องเทศบาล พุทธศักราช ๒๕๓๘ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ภาษีโรงเรือนและที่ดินในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๕ อาคารการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาล ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๖ บรรดาค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และค่าปรับเนื่องในกิจการซึ่งเทศบาลได้รับมอบให้เป็นเจ้าหน้าที่อนุญาตตามกฎหมายใด ให้เป็นรายได้ของเทศบาลนั้น

มาตรา ๗ ภาษีป้ายตามประมวลรัษฎากร สำหรับป้ายซึ่งแสดงไว้ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๘ เป็นต้นไป

มาตรา ๘ ภาษีบำรุงท้องที่ตามประมวลรัษฎากรในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นจัดเก็บเป็นรายได้ของเทศบาลตามประมวลรัษฎากร ตั้งแต่ปีภาษี ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติการตามมาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้เทศบาลมีอำนาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการ และให้เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแต่งตั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

ในการบังคับเรียกเก็บภาษีค้างตามตรา ๗ และมาตรา ๘ ให้นายกเทศมนตรีมีอำนาจเช่นเดียวกับผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ แห่งประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๐^๒ การจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่จัดเก็บได้ในจังหวัดใด ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

มาตรา ๑๑ บรรดาข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวขาว รวมตลอดถึงปลายข้าว และรำข้าว ซึ่งต้องเสียอากรขาออกตามกฎหมายว่าด้วยพิกัดอัตราศุลกากร ผู้ส่งออกต้องเสียภาษีบำรุงเทศบาลก่อนส่งออกอีกในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) ข้าวกล้องและข้าวขาว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อหนึ่งบาท

(๒) ข้าวเปลือก ปลายข้าว และรำข้าว หนึ่งร้อยกิโลกรัมต่อห้าสิบบatangค์

ในการคำนวณน้ำหนักเพื่อเสียภาษีบำรุงเทศบาลตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งร้อยกิโลกรัม ถ้าถึงห้าสิบกิโลกรัมให้นับเป็นหนึ่งร้อยกิโลกรัม ถ้าไม่ถึงห้าสิบกิโลกรัมให้ตัดทิ้ง

มาตรา ๑๒^๓ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีอากรและค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นไม่เกินร้อยละสิบของภาษีอากรและค่าธรรมเนียมดังต่อไปนี้ได้ทุกประเภทหรือเพียงบางประเภท คือ

(๑) ภาษีธุรกิจเฉพาะตามประมวลรัษฎากร ซึ่งสถานประกอบการอยู่ในเขตเทศบาล

(๒) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา ซึ่งร้านขายสุราอยู่ในเขตเทศบาล

(๓) ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตในการเล่นการพนันตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน ซึ่งสถานที่เล่นการพนันอยู่ในเขตเทศบาล

ในการเสียภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรานี้ เศษของหนึ่งบาทให้ตัดทิ้ง

มาตรา ๑๒ ทวิ^๔ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยให้กำหนดเป็นอัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม เพิ่มขึ้นจากอัตราที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร ในอัตราดังต่อไปนี้

^๒ มาตรา ๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐

^๓ มาตรา ๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๔ มาตรา ๑๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

(๑) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราร้อยละศูนย์ให้เทศบาลเก็บในอัตราร้อยละศูนย์

(๒) ในกรณีที่ประมวลรัษฎากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มในอัตราอื่น ให้เทศบาลเก็บหนึ่งในเก้าของอัตราภาษีมูลค่าเพิ่มที่เรียกเก็บตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๓ น้ำมันเบนซินซึ่งสถานที่ค้าโคกภักดิ์อยู่ในเขตเทศบาลใด ให้เทศบาลนั้นมีอำนาจออกเทศบัญญัติเก็บภาษีบำรุงเทศบาลได้ไม่เกินอัตราละห้าสตางค์ ในการนี้ให้ถือว่าภาษีดังกล่าวเป็นภาษีการซื้อโคกภักดิ์ตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๑๔ ภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๒ ทวิ ให้ถือเป็นภาษีอากรและค่าธรรมเนียมตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๒ ทวิ หรือมาตรา ๑๓ เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมเพื่อเทศบาลก็ได้ ในกรณีเช่นว่านี้ เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวงแล้ว ให้ส่งมอบให้แก่เทศบาลนั้น ๆ เว้นแต่ภาษีบำรุงเทศบาลมาตรา ๑๑ ให้ส่งมอบให้กระทรวงมหาดไทยเพื่อจัดแบ่งให้เทศบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๔ ทวิ การจัดเก็บภาษีธุรกิจเฉพาะตามมาตรา ๑๒ (๑) และการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา ๑๒ ทวิ ให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากรและเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการจัดเก็บภาษีดังกล่าว การแต่งตั้งเจ้าหน้าที่เทศบาลให้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามประมวลรัษฎากร ขอบเขตอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าว หลักเกณฑ์และวิธีการสำหรับการจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม การยื่นแบบแสดงรายการและการชำระภาษี ตลอดจนการควบคุมกำกับโดยกระทรวง ทบวง กรม ให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕ นอกจากรายได้ของเทศบาลตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว เทศบาลอาจได้รับรายได้เป็นเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน

มาตรา ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ เท่าที่เกี่ยวกับอำนาจและหน้าที่ของตน

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

^๔ มาตรา ๑๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

^๖ มาตรา ๑๔ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยเหตุที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการสาธารณของเทศบาลได้โดยครบถ้วน ตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล ทั้งนี้เพราะขาดกำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปันรายได้ให้เทศบาล และกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยปันภาษีอากรของรัฐบางส่วนให้แก่เทศบาลบ้าง ให้ภาษีอากรที่เก็บอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาลบ้าง และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษี อากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท ตามประมวลรัษฎากร และตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้นในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และค่าธรรมเนียมนั้น ๆ บ้าง

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๒๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๑๕^๗

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า รายได้จากภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มของราชการส่วนท้องถิ่นยังไม่เหมาะสมและไม่เป็นธรรม ซึ่งแต่เดิมกฎหมายกำหนดให้รายได้จากภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มตกเป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่นที่โรงงานสุราและโรงงานเครื่องดื่มตั้งอยู่ในเขตเท่านั้น ซึ่งความจริงประชาชนที่อยู่นอกเขตก็ได้บริโภคและเสียภาษีนี้ด้วย จึงสมควรปรับปรุงให้ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่งได้รับส่วนแบ่งจากเงินรายได้ประเภทดังกล่าวโดยทั่วถึง หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๒ ให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุราและภาษีเครื่องดื่มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม เสียภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของภาษีประเภทนั้น ๆ ภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่มที่เสียเพิ่มขึ้นตามความในวรรคหนึ่ง เศษของหนึ่งสตางค์ให้ปัดทิ้ง

ข้อ ๓ ให้เจ้าหน้าที่ซึ่งมีหน้าที่จัดเก็บภาษีสุราตามกฎหมายว่าด้วยสุรา และภาษีเครื่องดื่มตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเครื่องดื่ม ส่งมอบเงินภาษีที่เพิ่มขึ้นร้อยละสิบตามข้อ ๒ ให้แก่กระทรวงมหาดไทยโดยหักค่าใช้จ่ายไว้ร้อยละห้าของเงินที่เก็บได้

ข้อ ๔ ให้กระทรวงมหาดไทยจัดสรรเงินที่ได้รับตามข้อ ๓ ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นทุกแห่ง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และให้มีอำนาจวางระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการดำเนินการเพื่อให้ราชการส่วนท้องถิ่นได้รับเงินรายได้จากค่าภาษีสุราและภาษีเครื่องดื่ม

ข้อ ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๗ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๘๙/ตอนที่ ๑๙๐/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓๓/๑๓ ธันวาคม ๒๕๑๕

ข้อ ๖ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐^๕

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากปัจจุบันได้มีการบัญญัติเรื่องการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์หรือล้อเลื่อนที่ให้แก่เทศบาลไว้โดยเฉพาะในพระราชบัญญัติการขนส่งทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติรถยนต์ พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติล้อเลื่อน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๓๐ แล้ว สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งบัญญัติในเรื่องเดียวกันนี้เสียใหม่ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔^๖

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นต้นไป

มาตรา ๗ ในระหว่างที่เทศบาลยังมิได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ ให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลเพิ่มขึ้นอีกเท่ากับอัตราภาษีตามมาตรา ๑๒ ทวิ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

การเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มของกรมสรรพากรตามมาตรานี้ ให้ถือว่าเทศบาลได้มอบให้กรมสรรพากรเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อเทศบาลตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้ยกเลิกภาษีการค้าและได้นำภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะมาใช้แทน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยรายได้เทศบาลให้สอดคล้องกับการใช้ภาษิดังกล่าวประกอบกับมีบทบัญญัติบางประการไม่สอดคล้องกับบทกฎหมายที่ได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วสมควรปรับปรุงให้เหมาะสมด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔/ตอนที่ ๑๓๙/ฉบับพิเศษ หน้า ๒๒/๒๓ กรกฎาคม ๒๕๓๐

^๖ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๒๐๑/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๙๘/๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๓๔

กฤษฎายุทธ/จัดทำ

๒๑ พฤษจิกายน ๒๕๕๖

ปณตกร/ตรวจ

๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๐๔.๕/ว ๓๘๗๕

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓ กันยายน ๒๕๖๘

เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบการบังคับใช้กฎหมายฉบับใดเป็นผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายฉบับนั้นว่าการบังคับใช้กฎหมายได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คำนึงถึงภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ เพื่อประโยชน์ในการพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไป

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นขอเรียนว่า พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ จะต้องประเมินผลสัมฤทธิ์ภายในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อเป็นการสร้างการรับรู้และรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชน จึงได้จัดทำประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยเปิดรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) ในการนี้ ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งให้ส่วนราชการ อำเภอ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด พิจารณาร่วมแสดงความคิดเห็นผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและประชาชนร่วมแสดงความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

ร้อยตำรวจโท

(ภพชนก ชลาณุเคราะห์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น ๑

โทร. /โทรสาร ๐-๒๒๔๑-๔๐๓๖ (นางสาวอานีรา ยูโซะ)

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th

ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗

ด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๗ วรรคสอง บัญญัติให้รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายทุกกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์จากการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการมีกฎหมายเพียงพอที่จำเป็น การพัฒนากฎหมายให้สอดคล้องกับหลักสากลและพันธกรณีระหว่างประเทศ การลดความซ้ำซ้อนและขัดแย้งของกฎหมาย การลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม และการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยในการประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะต้องดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ตลอดจนแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมายโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีกำหนด ซึ่งจะต้องมีการประกาศการเปิดรับฟังความคิดเห็น ระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดในการรับฟังความคิดเห็น รวมทั้งข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น ดังนั้น เพื่อให้การประเมินผลสัมฤทธิ์พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นไปตามกฎหมายและแนวทางดังกล่าว กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

๑. การรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ กฎหมายที่จะเปิดรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ตามพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗

๑.๒ ผู้เกี่ยวข้องที่จะทำการฟังความคิดเห็น

- (๑) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ ในสังกัดเทศบาล
- (๒) ผู้บริหาร/พนักงานส่วนท้องถิ่น/ข้าราชการส่วนท้องถิ่น/เจ้าหน้าที่ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ไม่รวมเทศบาล)
- (๓) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- (๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดกระทรวงการคลัง (สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง, กรมสรรพากร, กรมสรรพสามิต)

/(๕) เจ้าหน้าที่...

(๕) เจ้าหน้าที่ของรัฐในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๖) ประชาชนในท้องถิ่น/ประชาชนทั่วไป

(๗) หน่วยงานอื่น ๆ

๑.๓ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจะดำเนินการรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีการต่าง ๆ ตามความเหมาะสมสำหรับผู้เกี่ยวข้องแต่ละกลุ่ม โดยมีวิธีการหลักที่จะนำมาใช้ ดังต่อไปนี้

(๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

(๒) การทำหนังสือสอบถามความคิดเห็น

ทั้งนี้ ประชาชนทั่วไปสามารถแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางเว็บไซต์ระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) หรือผ่านช่องทางตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

๑.๔ ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น

วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๘ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

๑.๕ รอบระยะเวลาการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

การประเมินผลสัมฤทธิ์ครั้งนี้ เป็นการประเมินผลจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ ตั้งแต่วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๗ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗

๒. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

๒.๑ วัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ มีวัตถุประสงค์มาจากการที่เทศบาลต่าง ๆ มีรายได้ไม่เพียงพอที่จะดำเนินการบริหารสาธารณะของเทศบาลได้โดยครบถ้วน ตามอำนาจและหน้าที่ในกฎหมายว่าด้วยการเทศบาล ทั้งนี้เพราะขาดกำลังเงินที่จะนำมาใช้จ่าย สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการปันรายได้ให้เทศบาล และกำหนดหลักการจัดหารายได้ให้แก่เทศบาลขึ้นใหม่ โดยปันภาษีอากรของรัฐบางส่วนให้แก่เทศบาลบ้าง ให้ภาษีอากรที่เก็บอยู่แล้วบางประเภทเป็นรายได้ของเทศบาลบ้าง และให้เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษี อากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท ตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้น ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบของภาษี อากร และค่าธรรมเนียมนั้น ๆ บ้าง

๒.๒ มาตรการสำคัญของกฎหมาย

มาตรการสำคัญของพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๗ มีดังนี้

๒.๒.๑ การยกเลิกกฎหมายเดิมและบังคับใช้กฎหมายใหม่

(๑) พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป (มาตรา ๒)

(๒) ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติปันรายได้บำรุงเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๙ และบรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๓)

๒.๒.๒ การกำหนดที่มาของรายได้ของเทศบาล

(๑) เทศบาลเป็นผู้จัดเก็บภาษีอากรได้โดยตรง เช่น ภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีการฆ่าสัตว์และผลประโยชน์อื่นเนื่องในการฆ่าสัตว์ ภาษีป้าย ภาษีบำรุงท้องที่

/(๒) เทศบาล...

(๒) เทศบาลได้รับการจัดสรรภาษีและค่าธรรมเนียมจากรัฐบาล ที่หน่วยงานอื่นของรัฐเป็นผู้จัดเก็บ เช่น ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์และล้อเลื่อน

(๓) การเรียกเก็บค่าใบอนุญาต ค่าธรรมเนียม และค่าปรับซึ่งเทศบาลได้รับมอบให้เป็นเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายนั้น ๆ

(๔) เทศบาลอาจได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดิน ซึ่งรัฐบาลกลางจะจัดสรรเงินอุดหนุนให้แก่เทศบาล

๒.๒.๓ เทศบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติจัดเก็บภาษี อากร ค่าธรรมเนียมบางประเภท ตามประมวลรัษฎากรและตามกฎหมายอื่นเพิ่มขึ้นได้ไม่เกินที่กฎหมายอนุญาต

๒.๒.๔ เทศบาลจะมอบให้กระทรวง ทบวง กรม เรียกเก็บภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมบางอย่างแทนและส่งมอบให้เทศบาลก็ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่มาตรา ๑๑ ให้ส่งมอบกระทรวงมหาดไทย เพื่อจัดแบ่งให้เทศบาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

๒.๒.๕ เทศบาลอาจได้รับเงินอุดหนุนจากงบประมาณแผ่นดินได้

๒.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการมีกฎหมาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะประชาชนจะได้รับจากการปฏิบัติตามและบังคับใช้พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ มีดังนี้

๒.๓.๑ การจัดทำบริการสาธารณะที่ดีขึ้น เนื่องจากเทศบาลมีรายได้มากขึ้นจากภาษีและค่าธรรมเนียม จึงสามารถจัดบริการสาธารณะได้อย่างมีคุณภาพ เช่น การเก็บขยะมูลฝอย การดูแลถนนและทางเท้า บริการไฟฟ้าสาธารณะ น้ำประปา และสุขาภิบาล บริการด้านสาธารณสุขและป้องกันโรค ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นในระดับท้องถิ่น

๒.๓.๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของท้องถิ่น โดยเทศบาลสามารถนำรายได้ที่จัดเก็บได้ไปลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่อระบายน้ำ สวนสาธารณะ ตลาดสด อาคารโรงเรียน ศูนย์เยาวชน หรือศูนย์บริการผู้สูงอายุส่งเสริมการเจริญเติบโตของชุมชน และเพิ่มมูลค่าทรัพย์สินของประชาชน

๒.๓.๓ กระจายอำนาจให้ท้องถิ่นบริหารจัดการตนเองได้ ไม่ต้องรอพึ่งรัฐบาลกลางเสมอไป เทศบาลมีอำนาจใช้รายได้ที่จัดเก็บได้เพื่อแก้ปัญหาเฉพาะหน้าของชุมชน เช่น น้ำท่วม ไฟฟ้าขัดข้องหรือโรคระบาดในพื้นที่ ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้รวดเร็วและตรงจุด

๒.๓.๔ สร้างความเป็นธรรมในการจัดเก็บภาษี พระราชบัญญัติกำหนดให้เทศบาลต้องใช้เกณฑ์เดียวกันในการจัดเก็บรายได้ เช่น อัตราภาษีที่เป็นธรรม ครอบคลุม และไม่เลือกปฏิบัติ สร้างความมั่นใจและความไว้วางใจในระบบราชการท้องถิ่น

๒.๓.๕ การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการออกเทศบัญญัติ โดยประชาชนสามารถมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ซึ่งเป็นการส่งเสริมประชาธิปไตยของท้องถิ่น

๒.๔ ปัญหาและอุปสรรค

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาลถูกประกาศใช้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๔๙๗ มีบทบาทสำคัญในการกำหนดที่มารายได้ของเทศบาล โดยพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขปรับปรุงครั้งล่าสุดฉบับที่ ๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งผ่านมานานหลายปีแล้ว ปัจจุบันพบปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้หลายประการ ดังนี้

๒.๔.๑ กฎหมายมีสภาพล้าสมัย ซึ่งสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบันได้เปลี่ยนไปอย่างมาก ทำให้บทบัญญัติบางส่วนไม่สอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่ครอบคลุมแหล่งรายได้ใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นในยุคปัจจุบัน รวมถึงมีกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่ตราขึ้นมาในภายหลัง ส่งผลให้บทบัญญัติหลายส่วนของกฎหมายฉบับนี้ไม่สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒.๔.๒ การประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ให้อำนาจคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ก.ก.อ.) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข อัตราการจัดสรร การนำส่งเงินรายได้
และการได้รับเงินรายได้สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงในกรณีที่การกำหนดรายได้ขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องใดมีกฎหมายอื่นบัญญัติไว้และเป็นการกำหนดรายได้ขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่นในเรื่องเดียวกับที่บัญญัติไว้แล้วในบทบัญญัติเกี่ยวกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจฯ ให้ใช้บทบัญญัติตามพระราชบัญญัตินี้บังคับ
แทนบทบัญญัติของกฎหมายนั้น ดังนั้น พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ บางมาตรามีความคลุมเครือ
และซ้ำซ้อนกับกฎหมายดังกล่าว ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสับสนในการตีความและบังคับใช้

๒.๔.๓ บทบัญญัติเกี่ยวกับภาษีโรงเรือนและที่ดิน (มาตรา ๔) และภาษีบำรุงท้องที่
(มาตรา ๘) ตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ นั้น ซึ่งปัจจุบันได้มีการยกเลิกพระราชบัญญัติภาษี
โรงเรือนและที่ดิน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติภาษีบำรุงท้องที่ พ.ศ. ๒๕๐๘ ไปแล้ว และถูกแทนที่ด้วย
พระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. ๒๕๖๒ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติรายได้เทศบาลยังไม่ได้มีการแก้ไข
ปรับปรุงให้สอดคล้องกับกฎหมายปัจจุบัน

๒.๔.๔ การประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐
ได้กำหนดเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจออกข้อบัญญัติเก็บภาษีบำรุงองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดจากการค้าในเขตจังหวัด อีกทั้งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ
ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ก็ได้กำหนดให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
เช่นเดียวกัน ดังนั้น บทบัญญัติเกี่ยวกับน้ำมันเบนซิน (มาตรา ๑๓) ตามพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ.
๒๕๔๗ ที่กำหนดว่าเป็นรายได้ของเทศบาล จึงไม่สอดคล้องกับปัจจุบันที่มีการตรากฎหมายขึ้นมาใหม่และได้ให้
ภาษีดังกล่าวเป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปแล้ว เมื่อยังไม่ได้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติ
รายได้เทศบาล อาจส่งผลให้เกิดความสับสนแก่ผู้ใช้กฎหมายและประชาชนได้

๒.๕ สถิติการดำเนินคดีและการลงโทษ

- ไม่มี -

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

ร้อยตำรวจโท

(ภพชนก ชลาณุเคราะห์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

เอกสารแนบท้าย
ประกาศกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นเพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๘

QR Code สำหรับการแสดงความคิดเห็นในการประเมินผลสัมฤทธิ์
พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ ผ่านทางระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th)

พระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

